

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Tos/42/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117010383
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117010383.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Petra Tobiaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14.03.2018, v trestnej veci proti odsúdenému W. V., pre obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 5Nt/7/2017 zo dňa 06.10.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného W. V..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Prešov podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku návrh na povolenie obnovy konania voči rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/62/2010 zo dňa 10.06.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/25/2013 zo dňa 09.10.2013, týkajúci sa odsúdeného W. V., zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, do zápisnice o verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť odsúdený. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že jeho návrh na povolenie obnovy konania bol dostatočne odôvodnený a hlavná skutočnosť v ňom uvádzaná bola tá, že objektívne súdu cez zdravotnú kartu bolo preukázané, že v priebehu prípravného konania a súdneho konania bol pod silnými antidepresívami, ktoré mali nepochybne vplyv na jeho rozpoznávaciu schopnosť a konanie ako také. Presne uvedené antidepresíva, ktoré užíval objektívne, bolo preukázané, že spôsobujú také následky, že ich užívateľ má zníženú rozpoznávaciu schopnosť, vyvolávajú v ňom stavy, ktoré majú nepochybne vplyv na to, aby akýkoľvek vyšetrovací alebo súdny úkon, ktorý absolvuje niekto, kto takéto antidepresíva užíva, je nezákonný a jeho vykonanie nie je možné považovať za také, ktoré je vykonané zákonne. To, že túto skutočnosť samotný odsúdený nikdy neuviedol, súd nemôže považovať za dôvod zamietnutia podaného návrhu, lebo v konečnom dôsledku práve užívanie predmetných antidepresív spôsobí to, že odsúdený je v takom stave, že si túto skutočnosť vôbec neuvedomuje. Toto je nepochybne účel aplikácie týchto antidepresív, aby bol užívateľ tlmený. Aj v prípravnom konaní v konečnom dôsledku v spise existuje dôkaz, ktorý to potvrdzuje, keď odsúdený musel byť kvôli duševným problémom ústavne liečený v Trenčíne. Nie je predsa možné, aby on sám túto skutočnosť oznamoval a je povinnosťou orgánov v trestnom konaní a súdu skúmať a preveriť jeho schopnosť absolvovať predmetné úkony v zmysle zákona, pričom táto povinnosť nie je iba vo vzťahu k požitému alkoholu, ale aj k takým antidepresívnym liekom, ktoré odsúdený v prípravnom a súdnom konaní užíval a bol pod ich vplyvom.

Za takejto skutočnosti potom jednoznačne musí byť vyvozený zákonný záver, že jeho reakcie, jeho konanie by boli iné, ak by pod takýmito antidepresívami nebol. Súdu bolo dokázané, že okrem iného, užívanie týchto antidepresív má vplyv aj na stratu pamäti, apatiu, úplne iné reakcie ako u človeka, ktorý pod takýmito liekmi nie je.

V návrhu bolo odôvodnené, že zákon pripúšťa obnovu konania nielen v prípade, ak sa objaví dôkaz, ktorý nebol vykonaný, ale ktorý by mal vplyv na ustálenie skutkového stavu, ale aj vtedy, ak dôkaz už vykonaný, ak by bol vykonaný ináč a opätovne, mohol by vyvodiť predpoklad, že by sa skutkový stav mohol zmeniť. Zákon určuje, že v tomto štádiu o povolení obnovy konania postačuje, ak je preukázateľná možnosť, že by vykonaním už realizovaného úkonu sa skutkový stav zmenil a nielen určitá istota. Je predsa logický výklad, že najprv taký dôkaz vykonaný musí byť, aby tento záver, resp. súd ho mohol vyhodnotiť. Ako príklad a jeden z najdôležitejších vyšetrovacích úkonov bolo preukázané na vykonanú konfrontáciu, ktorá bola robená v čase, keď podľa zdravotnej karty pod predmetnými antidepresívami bol, ktoré spôsobovali stratu pamäte a z vyšetrovacieho spisu je objektívne preukázané, že odsúdený nepopísal pri vykonanej konfrontácii najdôležitejšiu časť skutku, keď oznámil, že na túto časť sa nepamätá a súhlasil s tým, že pri popisovaní skutku poškodenou z konfrontácie odišiel, lebo poškodená podmienila svoju účasť na konfrontácii jeho neprítomnosťou. Ak by nebol pod vplyvom týchto antidepresív, určite by takto na tejto konfrontácii nepostupoval. Všetky tieto skutočnosti svedčia o tom, že vykonané vyšetrovacie úkony a aj súdne konanie nebolo robené, vzhľadom na psychický a duševný stav odsúdeného tak, aby tieto úkony a toto konanie bolo možné za zákonné a neboli obmedzené alebo dokonca porušené práva odsúdeného na spravodlivý proces.

Navrhol preto, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe sťažnosti odsúdeného krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Okresný súd rozhodnutie o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania odôvodnil tým, že dňa 27.02.2017 podal odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu na Okresný súd Prešov návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 33T/62/2010, ktorý odôvodnil tým, že je potrebné vykonať nový dôkaz a to novú rekonštrukciu, ktorú súdy nemali k dispozícii a ktorá všetky okolnosti zobjektívizuje. Uviedol, že súd nevykonal dôkaz, ktorý má bezprostredný vplyv na celé vyšetrovanie, ktorým bolo zisťovanie skutkového stavu, a to duševného stavu a pričítanosti odsúdeného počas prípravného konania. Je presvedčený, že ak niekto ako obvinený je v čase konania akéhokoľvek vyšetrovacieho úkonu alebo súdneho pojednávania pod vplyvom antidepresív, jeho rozpoznávací schopnosť a možnosť objektívne sa brániť je podstatne znížená, a teda počas celého prípravného súdneho konania bolo porušené jeho právo na obhajobu. Jeho práva na obhajobu a objektívne zistenie skutkového stavu boli porušené aj tým, že v spise sa nachádzajú znalecké posudky psychiatrov a psychológov, ktoré sa však týkajú iba toho, či v čase spáchania skutku mohol rozpoznať prípadné nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť. Nikto neriešil, že celé prípravné konanie a súdne konanie bolo realizované v čase, keď duševný a psychický stav odsúdeného bol vzhľadom na užívanie antidepresív obmedzený. Ďalej uviedol, že táto okolnosť sa musí preveriť objektívnym lekárskeym znaleckým posudkom, novým znaleckým posudkom na vyšetrenie jeho duševného stavu a novým znaleckým posudkom, ktorý zhodnotí objektívnosť konania obvineného pri samotnom útoku.

Okresný súd na verejnom zasadnutí súd vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, prečítaním listinných dôkazov, a to návrhu na obnovu konania, odpisu z registra trestov, spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/62/2010, rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/62/2010 zo dňa 10.06.2013 a rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/25/2013 zo dňa 09.10.2013.

Odsúdený W. V. na verejnom zasadnutí vypovedal, že počas celého prípravného konania a počas celého súdneho konania bral antidepresíva a všetky tieto lieky, druhy liekov, množstvo a aj lehoty, kedy ich bral, boli zapisované do zdravotnej karty. Dôvod užívania liekov bol, že keď bol vonku, keď sa stal ten skutok, bol liečený, a bral antidepresíva a táto liečba len pokračovala a bral ich aj z toho dôvodu, že bol prvýkrát vo väzbe a jeho psychika bola veľmi zlá. Po aplikovaní liekov bol veľmi malátny, ospalý, celkovo bol omámený. Uviedol, že s odstupom času sa mu vyčistila myseľ, dal sa vo výkone trestu do poriadku a na všetky veci, ako sa všetko odohralo, si spomína dopodrobna a nie je pravda, ako bol ustálený skutkový stav. Všetko bolo úplne ináč, útok s nožom, držanie noža a ďalšie skutočnosti, ktoré boli v pôvodnom konaní preukázané. Ďalej uviedol, že vypovedať bude, má na to právo a úplne ináč vyvstane skutkový stav, ako sa to odohralo a tým pádom aj právna kvalifikácia bude úplne iná. Domnieva sa, že

mal nespravodlivý proces. Nevypovedal nie z jeho viny. Na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať na radu obhajcu, ktorý mu povedal, že nebudú si nič vymýšľať, lebo si nepamätal, mal len nejaké útržky. S odstupom času sa rozepamätal. Rozepamätal sa hneď, ako prišiel do výkonu trestu, postupne, keď prestal brať tie lieky. Chcel si spomenúť, ale bohužiaľ to nešlo. Preto potom podával dovoľanie a obnovu konania. Tieto psychické problémy následkom užívania liekov uviedol aj znalcom psychiaterom v priebehu vyšetrovania, bolo to aj v znaleckých posudkoch, dokonca tam bolo uvedené, že trpí ťažkou depresiou. Ďalej uviedol, že si nepamätá, koľkokrát bol v priebehu prípravného konania vypočúvaný a taktiež si nespomína, že by hovoril vyšetrovateľovi o svojom zdravotnom stave. V závere výpovede uviedol, že lieky ktoré popísal v návrhu, začal brať hneď, ako prišiel do väzby.

Zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/62/2010 zistil okresný súd, že rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 10.06.2013 bol W. V. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, za čo mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní jedenásť rokov, pre výkon ktorého ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Voči tomuto rozsudku bolo podané odvolanie zo strany prokurátora a zo strany odsúdeného, o ktorých rozhodoval Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 5To/25/2013 zo dňa 09.10.2013 tak, že zrušil v rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/62/2010 zo dňa 10.06.2013 výrok o treste a uložil odsúdenému úhrnný trest odňatia slobody v trvaní pätnásť rokov, pre výkon ktorého ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že odsúdený svoj návrh nijakým spôsobom nepodložil novými skutočnosťami či dôkazmi. Vo svojom návrhu odsúdený uviedol, že súd nevykonala dôkaz, ktorým bolo zisťovanie duševného stavu a príčetnosti odsúdeného počas prípravného konania. Súd poukazuje na to, že obvinený bol vyšetrený dôkladne znalcami z odboru psychiatrie ako aj psychológie, kde aj sám potvrdil, že uvádzal skutočnosti o tom, že berie lieky, pričom zo záverov vypracovaných znaleckých posudkov je zrejmé, že tieto nemali vplyv na jeho príčetnosť alebo duševný stav, pričom bola skúmaná aj vierohodnosť jeho výpovede. Súd zamietol návrh obhajcu na nové znalecké dokazovanie, pretože to nepovažoval za dôvodné, keďže podľa názoru súdu zdravotný stav, ktorý mal odsúdený, bol známy už v tej dobe, pričom nič nebránilo strane, aby si takýto znalecký posudok vyhotovila sama. Súd poukazuje tiež na to, že odsúdený v priebehu celého prípravného konania ani následného konania pred súdom, kde vec bola 2-krát v odvolacom konaní, neuvádzal a nenamietal skutočnosti uvedené v návrhu na povolenie obnovy konania, teda že by namietal svoju psychickú nespôsobilosť, žiadal o odročenie alebo prerušenie úkonu, čo nasvedčuje relevantnosti skutočností uvádzaných v návrhu. Pokiaľ ide o novú inú skutočnosť uvádzanú odsúdeným na verejnom zasadnutí týkajúcu sa držania noža, tak súd len poukazuje na to, že túto skutočnosť už uvádzal v pôvodnom konaní, ako aj sám uviedol na verejnom zasadnutí. Ani v tomto prípade teda, nemožno hovoriť o novej okolnosti, skutočnosti, ktorá by sama alebo v spojení s inými dôkazmi mohla privodiť iné rozhodnutie.

Nakoľko odsúdený svoje úvahy a pochybnosti o presvedčivosti dôkazov, na podklade ktorých bola v pôvodnom konaní ustálená vina a bol mu uložený trest, nepodložil novými skutočnosťami a dôkazmi, bol súd toho názoru, že nebolo zistené, že by vyšli najavo skutočnosti súdu skôr neznáme, ani že predchádzajúce konanie trpí podstatnou chybou.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, sťažnosti odsúdeného, ako aj spisového materiálu, dospel k záveru, že okresný súd rozhodol v súlade so zistenými skutočnosťami a zisteným skutkovým stavom a v súlade so zákonom. Aj podľa názoru krajského súdu, v konaní, ktoré predchádzalo vyhláseniu napadnutého uznesenia a z dôkazov, ktoré boli vykonané okresným súdom, jednoznačne nevyplýva skutočnosť, ktorá by odôvodňovala povolenie obnovy konania.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré, by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od uloženia

súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Ako je zrejmé z napadnutého uznesenia, ako aj z návrhu na povolenie obnovy konania odsúdený sa domáhal jednak vykonania nového dôkazu, a to rekonštrukcie, ako aj znaleckého dokazovania, vzhľadom k tomu, že v čase, kedy mal vypovedať v prípravnom konaní, bol pod vplyvom liekov, o čom svedčí aj jeho zdravotná dokumentácia. V návrhu uviedol, pri tom, kedy navrhoval povoliť rekonštrukciu, že odsúdený aj na radu svojho obhajcu, aby vypovedal, že na najdôležitejšiu časť, a to jeho fyzický útok s nožom sa nepamätá, tak toto nie je pravdou, na celý priebeh aj s odstupom času sa veľmi dobre pamätá a je potrebné ho k tomu opätovne vysluchnúť a vykonať rekonštrukciu s jeho verziou a s jeho popisom celého skutku a tento dôkaz pri hodnotení porovnať s verziou poškodenej a objektívne ustáliť skutkový stav a odstrániť aj súdmi konštatované nezrovnalosti a nespochybniteľne bude mať vplyv na iné rozhodnutie o vine.

V ďalšej časti návrhu uvádza, že súd nevykonala dôkaz, ktorý má bezprostredný vplyv na celé vyšetrovanie, ktorým bolo zisťovanie skutkového stavu, a to duševný stav a príčetnosť odsúdeného počas prípravného konania. Namieťa, že v čase, kedy bolo prípravné konanie, bol pod vplyvom liekov, a preto navrhuje vypracovanie nového znaleckého dokazovania. V tejto súvislosti poukazuje krajský súd na rozdielnosti už v samotnom návrhu odsúdeného, kedy uvádza, že na priebeh rekonštrukcie si veľmi dobre pamätá a v druhej časti už uvádza, že na celý priebeh prípravného konania si nepamätá, nakoľko bol pod vplyvom liekov. Ďalej je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, ktorú uvádzal už v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, že bolo vo veci vypracované znalecké dokazovanie, a to aj za účelom zisťovania zdravotného stavu duševného u odsúdeného v rámci prípravného konania a na hlavnom pojednávaní. Je potrebné uviesť, že okrem znalcov, psychiatrov bol do konania pribratý aj znalec toxikológ, ktorý bol aj na hlavnom pojednávaní vysluchnutý a títo znalci sa bezprostredne vyjadrovali k námietkam odsúdeného na používanie liekov na dobu ich vylučovania a na tú skutočnosť, či odsúdený si mohol, vzhľadom na tieto lieky, pamätať priebeh žalovaného skutku.

Krajský súd preto dospel, tak ako aj okresný súd k záveru, že v návrhu odsúdeného nie sú uvádzané žiadne nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by odôvodňovali rozhodnutie o povolení obnovy konania, a preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.